

Virtus (latinské slovo)

V latině znamená slovo *virtus* např. ctnost, statečnost, schopnost, dovednost, zodpovědnost, odvahu, sílu a moc, mužnost (odvozeno od *vir* = muž). Ale také: odvahu, udatnost, prudkost, divokost; výbornost, skvělost, výtečnost, znamenitost, dokonalost.

Ale v úsloví: „*in medio stat virtus*“, což vlastně znamená naši „zlatou střední cestu“, má toto slovo význam jakéhosi chváleného kompromisu! (Obdoba jiného úsloví: *aurea mediocritas*.)

Co je však natolik „mocné“ a zároveň dokonale „dovedné“, aby nemělo žádný kaz? Nepochybně to, co se má stát, k čemu má dojít, co má být uskutečněno, ale ještě nebylo nijak pokaženo žádnou „realizací“, žádným „zvěcněním“! A to znamená, že se nemuselo přizpůsobovat žádným okolnostem, a zejména že nemuselo nikterak vyvažovat své přednosti a nedostatky a zůstat mezi nimi jaksí „uprostřed“.

(Písek, 120319–3.)